

A TÉRKÉP TÉVEDETT

Furcsa gőg kíséri az emberi lényeket: azt hisszük, meg tudjuk jósolni az életet. Éveket töltünk tervek, stratégiák, költségvetések, előrejelzések építésével. Aztán megérkezik a valóság, és a valóság sosem olvasta a naptárainkat. A legfontosabb fordulatok mindig bejelentés nélkül érkeztek – néha lehetőségként, néha veszteségként, néha betegségként. A különbséget csak utólag értjük meg.

Amikor megváltozik az asztal, a felhalmozott tapasztalat nem tűnik el, de elégtelenné válik. Újra kell tanulnod, újra kell megfigyelned, újra kell hallgatnod. Megalázó, és ugyanakkor rendkívüli – emlékeztet arra, hogy sokkal tovább vagyunk diákok, mint hisszük. A legjobban csodált emberek nem azok, akik helyesen megjósolták a jövőt. Azok, akik tudták, hogyan keljenek át olyan jövőkön, amelyeket nem jósoltak meg.

A bizonytalanság nem a rendszer hibája. Ez maga a rendszer. Amikor végül elfogadod ezt, abbahagyod az abszolút kontroll hajszolását, és elkezdesz felfedezőként élni – figyelemmel, tisztelettel, kíváncsisággal. A legjobb és a legrosszabb dolgok sosem küldenek bemutatkozó levelet. Megérkeznek, megváltoztatják a tájat, és rajtunk múlik, mit kezdünk velük.

Sok olyan tapasztalat, amelyet alapvetőnek tartok, sosem ment volna át egy racionális előzetes értékelésen. Mégis felépítették azt az embert, akivé váltam. Életem legfontosabb dolgai mindig minden előrejelzésen kívül történtek. És éppen ott kezdődött a történet legjobb része.

Ferdinando Frega
Gillette Man